

گفت‌وگوی
صبا با عوامل
فیلم مستند
«با من برقص»

محمد صفا
کارگردان:

با من برقص
یک دعوت به زندگی است

با دو شخصیت کار چگونه آشنا شدید و همکاری با آنها
چطور شکل گرفت؟

سوزه فیلم را یکی از دوستانم معرفی کرد و من آنها را ملاقات کردم. در ابتدا نیز نمی‌خواستم فیلمی از نابینایانی که توانمندی‌هایی دارند یا مهارتی کسب کرده و توانمند هستند فیلم بسازم و فکر می‌کردم به اندازه کافی درباره توانمندی نابینایان فیلم ساخته شده و علاقه‌ای نسبت به تکرار این نگاه نداشتم. به همین علت سعی کردم که بیشتر وقت بگذارم و با این دو خانم یعنی راحله و فائزه گفت‌وگو و معاشرت داشته باشم تا یک نگاه و رویکردی نسبت به قصه زندگی آنها پیدا بکنم. بدین ترتیب بود که کم‌کم فهمیدم که راحله به رقص علاقه دارد و فائزه به دلیل بیماری آر پی نگران از دست دادن کامل بینایی‌اش است و اینجا بود که من تصمیم گرفتم به خاطر اینکه این دو دوست با هم زندگی می‌کردند، این دو مسئله را به موازات هم به شکل مشاهده‌گرانه روایت کنم و همین شاکله اصلی فیلم مستند «با من برقص» شد. همکاری من با شخصیت‌های فیلم خیلی صمیمانه و انسانی پیش رفت. سعی کردم پروژه فیلم را خیلی سنگین نکنم و فیلمبرداری کار خیلی ساده باشد. از طرفی اعتماد آنها برای من بسیار ارزشمند بود و سعی کردم این اعتماد دو طرفه شکل بگیرد. در واقع ارتباط ما دیگر فراتر از

لطفا در ابتدا برای اینکه مخاطبان ما شما را بهتر بشناسند از نحوه ورودتون به سینما و مستندسازی، همین‌طور آثاری که پیشتر ساخته‌اید بگویید.

علاقه من به مستندسازی به سال‌های ۷۹ یا ۸۰ برمی‌گردد. آن زمان من یک دوربین هندی کم‌داشتم و سعی می‌کردم به صورت آماتور کار مستند انجام دهم چرا که وقتی نوجوان بودم، با دیدن کارهای مستند آرزو می‌کردم که من نیز مستندی بسازم و در تلویزیون پخش شود. در نهایت از سال ۹۰ به صورت کاملاً حرفه‌ای در این حوزه فعالیت کردم و تا به امروز نزدیک به ۲۰ مستند ساخته‌ام که شاید در ۱۰۰ جشنواره حضور داشته و به نمایش درآمده‌اند. من عضو انجمن کارگردانان مستند سینمای این هستم و تاکنون برخی از مستندهای من مانند «زنده‌ام زندگی»، «بانو»، «میکلاژ افغانستان»، «مسیر هشت میلیمتری»، «دیدهبان و بانو»، «پسر بد دوست داشتنی» و... از تلویزیون پخش شده‌اند.

در تمنای زندگی و وحشت نریستن

مریم عظیمی
گفت‌وگو

مستند سینمایی «با من برقص» به کارگردانی محمد صفا و تهیه‌کنندگی جمال عود سیمین، ماجرای دو دوست، یعنی راحله و فائزه است که برای کار به شهری جدید نقل مکان کرده‌اند و با هم زندگی می‌کنند. راحله که با نابینایی مادرزادی متولد شده است، هیچ درکی از بینایی و روشنایی ندارد. او دائماً به دنبال تجربیات جدید است و بحران زمانی ایجاد می‌شود که کاهش بینایی فائزه به دلیل مشکلات ژنتیکی سرعت می‌گیرد. این مستند که توسط گروه سینمایی هنر و تجربه به اکران عمومی رسیده، هم‌اکنون در سینماهای کشور با مخاطبان خود مواجه می‌شود. در ادامه گپ و گفت خبرنگار صبا با عوامل این فیلم مستند را می‌خوانید.

